

Arrestnummer
C 1 836 / 2024
Repertoriumnummer
2024 / 2368
Datum van uitspraak
28 juni 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2023/PGG/2139 2023/VJ11/1006

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/2139 - 2023/VJ11/1006

Not.nr. BG.66.RZ.200024/20

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren te
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk:

zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;

“A afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd

namelijk het slopen van de vervallen bergplaatsen en vervangen door een runderstal in strijd met de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van op 1 maart 2016, met name o.a. door de sloopwerken niet stipt uit te voeren, door het gebouwencomplex niet effectief en uitsluitend te gebruiken in het kader van landbouwactiviteiten, door geen weidedieren te houden en door het groenscherm niet tijdig aan te leggen

(art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

tot 01.03.2018 strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. lid 1, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 januari 2017 tot en met 17 december 2019

BG66.RZ.200024/2020

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: hoeve van 43a 1ca en feestzaal van 2a 38ca
wijk en nummer van het kadaster.

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: voor 1613/2000 in
blote eigendom en voor 387/2000 in vruchtgebruik, en voor 387/2000 in
blote eigendom, die de eigendomstitel hebben verkregen ingevolge:

- overlijden van op waarna zijn nalatenschap ingevolge de bepalingen van zijn testament voor de geheelheid in vruchtgebruik is toegefallen aan en voor de blote eigendom aan zijn kinderen
- akte dd. 15/11/2007 (verbeterd op 29/06/2010) verleden voor notaris waarbij verzaakte aan haar vruchtgebruik en waarbij de aandelen van ten titel van licitatie heeft overgenomen waardoor hij voor de geheelheid volle eigenaar werd
- akte dd. 11/04/2022 verleden voor notaris te waarbij 387/2000 blote eigendom schonk aan

B geheel of gedeeltelijk wijzigen van hoofdfunctie van bebouwd onroerend goed zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk het wijzigen van de functie van een in het kader van hobbylandbouwactiviteiten vergund bijgebouw naar woning
(art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 januari 2022 tot en met 23 mei 2022

BG66.RZ.200018/2022

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: feestzaal van 2a 38ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: voor 1613/2000 in
blote eigendom en voor 387/2000 in vruchtgebruik, en voor 387/2000 in
blote eigendom, die de eigendomstitel hebben verkregen ingevolge:

- overlijden van op waarna zijn nalatenschap ingevolge de bepalingen van zijn testament voor de geheelheid in vruchtgebruik is toegevalen aan en voor de blote eigendom aan zijn kinderen
- akte dd. 15/11/2007 (verbeterd op 29/06/2010) verleden voor notaris waarbij verzaakte aan haar vruchtgebruik en waarbij de aandelen van ten titel van licitatie heeft overgenomen waardoor hij voor de geheelheid volle eigenaar werd
- akte dd. 11/04/2022 verleden voor notaris te waarbij 387/2000 blote eigendom schonk aan.

Met de omstandigheid dat beklaagde in staat van wettelijke herhaling verkeert, aangezien het nieuwe misdrijf gepleegd werd nadat hij veroordeeld werd op 24 juni 2013 bij vonnis van de correctionele rechtbank te Brugge tot een gevangenisstraf van 1 jaar met probatie-uitstel 5 jaar, vonnis dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten, voordat vijf jaren zijn verlopen sinds de datum waarop hij zijn straf heeft ondergaan of waarop zijn straf is verjaard.”

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 31 juli 2023 op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

Op tegenspraak ten aanzien van de beklaagde.

Verbetert de incriminatieperiode van de feiten van tenlasteleggingen A en B zoals voormeld.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B voor de beklaagde bewezen.

Veroordeelt *in staat van wettelijke herhaling voor de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen tot een **geldboete van 4.000,00 euro, namelijk 500,00 euro verhoogd met 70 opdecimen.***

Zegt voor recht dat bij niet betaling binnen de wettelijke termijn de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 45 dagen.

Veroordeelt *(tot) een bedrag van **200,00 euro**, namelijk een bedrag van 25,00 euro verhoogd met 70 opdecimen, te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders .*

Veroordeelt *tot het betalen van de vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **58,24 euro.***

Veroordeelt *tot het betalen van een bedrag van **24,00 euro** als bijdrage voor het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.*

Veroordeelt *om te betalen de som van **300,11 euro** als gerechtskosten.*

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan bij toepassing van artikel 4, tweede alinea VT.SV."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld middels een verklaring afgelegd op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 24 augustus 2023 door de beklaagde
- 28 augustus 2023 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 8 december 2023 (inleidingszitting) legde dit hof, zelfde kamer, bij toepassing van de artikelen 152, §1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 1 februari 2024.

Enkel de beklaagde heeft geconcludeerd. Hij deed dit tijdig.

De zaak werd op de rechtszitting van 1 februari 2024 uitgesteld naar de rechtszitting van 23 mei 2024 teneinde het openbaar ministerie toe te laten stukken op te vragen en voor te leggen aan de verbalisant ruimtelijke ordening.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 23 mei 2024 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester _____ voor meester _____ beiden advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2. De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 31 juli 2023 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, zijn tijdig en regelmatig naar de vorm. Ook de verzoekschriften zijn tijdig ingediend.

De advocaat van de beklaagde _____ duidde in het verzoekschrift nauwkeurige grieven aan over de schuld en de straf. Het openbaar ministerie duidde een grief aan over de straf en deed dit eveneens nauwkeurig.

De hoger beroepen van de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De dagvaarding werd op 23 februari 2023 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te _____ eferentie _____ overeenkomstig artikel 6.3.1., § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De strafvordering is ontvankelijk.

4.1 De beklaagde _____ bekwam op 1 maart 2016 een voorwaardelijke vergunning voor de sloop van een vervallen bergplaats en de aanleg van een runderstal. Op 17 december 2019 begaf de verbalisant ruimtelijke ordening zich ter plaatse om na te gaan of aan de voorwaarden van die vergunning was voldaan. Zij stelde toen onder meer vast dat:

- een gedeelte van de te slopen bebouwing niet werd gesloopt;
- het goed geen enkele landbouwfunctie had;

- op en rond het goed geen weidedieren aanwezig waren;
- het aan te planten groenscherm niet werd uitgevoerd.

Bij een tweede controle op 4 juni 2020 bleek dat er weinig was veranderd.

verklaarde hierover op 26 augustus 2020 dat de verbalisant ruimtelijke ordening zich baseerde op de verkeerde plannen. Op 25 oktober 2016 werd een ander plan voorwaardelijk goedgekeurd. Dat plan is wel correct uitgevoerd. Intussen liepen er koeien op zijn weide. Foto's hiervan bevinden zich in het dossier. Het groenscherm kon pas tussen november 2020 en 31 maart 2021 worden aangeplant, in overleg met de technische dienst van

Op 10 maart 2021 begaf de verbalisant ruimtelijke ordening zich nogmaals ter plaatse. Ze bevestigde dat haar initiële vaststellingen waren gebaseerd op een verkeerd plan. Op het ogenblik van de controle waren er geen weidedieren in de stallen of op de weides. Het groenscherm was slechts gedeeltelijk aangeplant.

In een herverhoor op 4 januari 2022 verklaarde de beklaagde dat er verschillende punten in orde zijn gebracht, zoals de weidedieren die aanwezig zijn. Hij wilde het bijgebouw schenken aan zijn dochter, die er eventueel een B&B zou kunnen uitbaten. De rundveestal zou echter een rundveestal blijven. Hij zou afwachten wat er zou worden toegelaten en streefde naar een volledige regularisatie.

Bij een hercontrole op 23 mei 2022 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening opnieuw vast dat er geen weidedieren op het terrein aanwezig waren. De rundveeboxen waren te rudimentair ingericht om er daadwerkelijk dieren in te houden. Zo waren er geen voeder- of drinkbakken aanwezig. Wel waren de boxen gecompartmenteerd en ingestrooid met vers stro.

Op 28 februari 2024 vond opnieuw een controle plaats. De verbalisant ruimtelijke ordening stelde dan vast dat de sloopwerken tijdig waren uitgevoerd conform de vergunning van 25 oktober 2016. Ook het groenscherm was tijdig aangeplant. De rundveeboxen waren inmiddels verwijderd. De loods werd op dat ogenblik gebruikt als werk- en opslagplaats voor landbouwmateriaal en landbouwvoertuigen.

4.2 Onder de telastlegging A wordt de beklaagde ervan beticht dat hij bij de sloop van vervallen bergplaatsen en de aanleg van een runderstal heeft gehandeld in strijd met de voorwaardelijke vergunning van 1 maart 2016, onder andere door de sloopwerken niet stipt uit te voeren, door het gebouwencomplex niet effectief en uitsluitend te gebruiken in het kader van landbouwactiviteiten, door geen weidedieren te houden en door het groenscherm niet tijdig aan te leggen.

Nu de vergunning van 1 maart 2016 werd vervangen door de vergunning van 25 oktober 2016, moeten de voorwaarden van die laatste vergunning worden afgetoetst. Het hof wijzigt de telastlegging A als volgt:

*‘namelijk het slopen van de vervallen bergplaatsen en vervangen door een runderstal in strijd met de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van op **25 oktober 2016**, met name o.a. door de sloopwerken niet stipt uit te voeren, door het gebouwencomplex niet effectief en uitsluitend te gebruiken in het kader van landbouwactiviteiten, door geen weidedieren te houden en door het groenscherm niet tijdig aan te leggen’* (wijziging in het vet).

Terecht beperkte de eerste rechter de incriminatieperiode tot 17 december 2019, nu de eerste vaststellingen van de stedenbouwkundig inspecteur van die dag dateren.

4.3 Uit het navolgend proces-verbaal van vaststellingen van 28 februari 2024 blijkt dat de sloopwerken correct en tijdig waren uitgevoerd en dat het groenscherm tijdig was aangelegd. Het is daarom niet bewezen dat de beklaagde de voorwaarden van de vergunning van 25 oktober 2016 heeft miskend door die sloopwerken niet stipt uit te voeren en het groenscherm niet tijdig aan te leggen.

Op 17 december 2019 hield de beklaagde geen weidedieren. Later werd vastgesteld dat de rundveeboxen slechts rudimentair waren ingericht. Bij de laatste controle op 28 februari 2024 waren die rundveeboxen verwijderd en werd de loods gebruikt als werk- en opslagplaats voor landbouwmateriaal en landbouwvoertuigen.

Uit de stukken die de beklaagde voorlegt blijkt dat hij op 16 december 2016 een ernstig ongeval had, waarbij een deel van het dak van de af te breken loods op zijn hoofd en schouder terecht kwam. Op 11 januari 2017 werd een schouderprothese geplaatst. Hij ontvangt een invaliditeitsuitkering. De beklaagde houdt voor dat hij als gevolg van zijn schouderproblemen niet langer eigen runderen kan houden. Op basis van de voorliggende stukken is het aannemelijk dat de beklaagde niet kan instaan voor de dagelijkse verzorging van weidedieren. Dat hij niet constant weidedieren houdt, is hem niet verwijtbaar.

De vergunning van 25 oktober 2016 motiveert dat er ruimtelijk akkoord kan worden gegaan met de omvorming van een voormalig landbouwbedrijf in agrarisch gebied naar een landbouwerf maar dat het niet de bedoeling kan zijn om het geheel om te vormen naar B&B of om de feestzaal te regulariseren. Er blijkt niet uit enige vaststelling dat het gebouwencomplex dat voorwerp is van de telastlegging A op 17 december 2019 niet effectief en uitsluitend werd gebruikt in het kader van landbouwactiviteiten. Initieel waren er in de nieuw vergunde loods (aangeduid onder nummers A, B, C en D van het vergunde inplantingsplan) rudimentair ingerichte rundveeboxen, thans gebruikt de beklaagde die loods als opslagplaats voor landbouwmateriaal.

De telastlegging A is voor de beklaagde niet bewezen.

5.1 De gemeentelijke omgevingsambtenaar ontving een anonieme melding dat een bijgebouw op het perceel van de beklaagde (aangeduid als H op het inplantingsplan) zou worden omgevormd tot woning voor zijn dochter. Bij een controle ter plaatse op 23 mei 2022 werd vastgesteld dat in dat bijgebouw een slaapkamerruimte was gecreëerd door het plaatsen van kasten en een deur, dat een inloofdouche werd ingericht en dat er een kachel was geplaatst. Op het ogenblik van de controle was een elektricien bezig met kabeldistributie en het plaatsen van twee bijkomende stopcontacten. De beklaagde gaf spontaan te kennen dat zijn dochter bij hem kwam inwonen en dat ze haar intrek zou nemen in de villa (hoofdgebouw). Volgens de verbalisant ruimtelijke ordening had de beklaagde door de recente aanpassingen de functie van het bijgebouw (gebouw H) gewijzigd van woningbijgebouw in het kader van hobbylandbouwactiviteiten naar wonen. De beklaagde ontkende niet dat dit voor zijn dochter was. Bij een hercontrole op 25 augustus 2022 was de douche weggehaald en vervangen door een toilet en waren het bed en de kachel verwijderd. De beklaagde verklaarde dat zijn dochter op termijn bij hem komt inwonen en dat hij daarom wat oude meubelen uit zijn huis had weggehaald en in dat bijgebouw had geplaatst. Het was niet zijn bedoeling om daar een aparte woonentiteit te creëren.

5.2 Onder de telastlegging B wordt de beklaagde ervan beticht dat hij de functie van een in het kader van hobbylandbouwactiviteit vergund gebouw heeft gewijzigd naar wonen, op niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 1 januari 2022 tot en met 23 mei 2022.

Het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen somt de mogelijke hoofdfuncties van een bebouwd onroerend goed op. Hobby-landbouw is geen mogelijke hoofdfunctie. Het is evident dat hobbylandbouw deel uitmaakt van 'land- en tuinbouw in ruime zin'. De hoofdfunctie van de bijgebouwen is bijgevolg ook na de vergunning van 25 oktober 2016 'land- en tuinbouw in ruime zin' gebleven. Dat het college van burgemeester en schepenen in de vergunning overwoog dat die gebouwen de bestemming kregen van woningbijgebouwen voor een hobby-landbouwer, verandert daar niets aan. Hetzelfde geldt voor de overweging in de vergunning dat de aanvraag zonevreemd is vermits ze geen betrekking heeft op professioneel agrarische of para-agrarische activiteiten. De overwegingen van het college van burgemeester en schepenen in de vergunning binden het hof niet.

Het hof verbetert de telastlegging B als volgt (wijzigingen in nadruk):

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed, indien de Vlaamse Regering deze functiewijziging als vergunningsplichtig heeft aangemerkt, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de

betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk het wijzigen van de hoofdfunctie land- en tuinbouw in ruime zin (art. 2, 4° besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen) naar de hoofdfunctie wonen (art. 2, 1° voormeld decreet). (art. 4.2.1., 6°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Deze verbetering wijzigt de aanhangig gemaakte feiten niet, laat deze onverlet en voegt daar geen feiten aan toe. De tegenspraak had hierop betrekking.

5.3 Anders dan wat de beklaagde voorhoudt, heeft hij de hoofdfunctie van het bijgebouw aangeduid als H op het inplantingsplan wel degelijk gewijzigd naar wonen. Indien hij enkel zijn oude meubelen in die ruimte wilde stockeren, was het niet nodig om met kasten een slaapkamerruimte te creëren en de ruimte in te richten als woonruimte. Dat er geen matras op het bed lag, doet daar geen afbreuk aan.

De telastlegging B, zoals verbeterd, is bewezen voor de beklaagde.

6. De beklaagde is bijna aar oud. Hij is invalide. Zijn strafrechtelijk verleden is eerder ongunstig. Hij werd tien keer veroordeeld voor misdrijven in het verkeer, telkens voor geïntoxiceerd of dronken sturen. Dit wijst zonder meer op een erg problematisch alcoholgebruik. Bovendien veroordeelde de toenmalige correctionele rechtbank te Brugge hem op 24 juni 2013 tot een gevangenisstraf van een jaar met probatie-uitstel gedurende vijf jaar wegens brandstichting, opzettelijke slagen en belaging. Een afschrift van dit vonnis ligt voor, voorzien van een bewijs van niet-verhaal. Nu de beklaagde het huidig bewezen misdrijf pleegde binnen de vijf jaar sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf is verjaard, bevindt hij zich in staat van wettelijke herhaling en kan hij geen gewoon uitstel meer genieten.

De redelijke termijn in strafzaken is in beperkte mate geschonden. Na de eerste controle op 17 december 2019 vonden verschillende hercontroles plaats, onder meer omdat de beklaagde een regularisatie zou aanvragen. De laatste controle voor de dagvaarding betrof de controle van 23 mei 2022. Op 15 februari 2023 werd de beklaagde een dagvaarding betekend om te verschijnen voor de correctionele rechtbank. Zowel in eerste aanleg als in huidige beroepsprocedure kende de behandeling van de zaak een aanvaardbaar verloop. Toch zijn alles samen genomen vier en een half jaar verstreken sinds de beklaagde in deze zaak is verontrust. Gezien dit arrest pas de eindbeslissing wat betreft de feiten is, is er sprake van een te lange doorlooptijd. Het betreft echter een overschrijding van de redelijke termijn in strafzaken, waarvan de gevolgen voor de beklaagde beperkt bleven. De overschrijding had geen enkel gevolg voor de uitoefening van de rechten van verdediging. Er zijn geen bewijsstukken verloren gegaan daardoor en het tijdsverloop ontnam de beklaagde niet de

mogelijkheid bepaalde argumenten voor te dragen of stukken aan te brengen. De impact van de overschrijding van de redelijke termijn heeft alleen betrekking op de straftoemeting, zoals hierna bepaald.

Rekening houdend met de overschrijding van de redelijke termijn, zal het hof de aan de beklaagde op te leggen straf op reële en meetbare wijze verminderen.

Een werkstraf is voor de beklaagde geen gepaste straf, mede gelet op de aard van het misdrijf en de gezondheidstoestand van de beklaagde, die invalide is. Zonder schending van de redelijke termijn, zou het hof de beklaagde een geldboete opleggen van 500 euro, zoals de eerste rechter deed. Thans herleidt het hof die geldboete tot 300 euro.

Vermits het bewezen misdrijf is gepleegd na 31 december 2016, vermeerdert het hof die boete met 70 deciemmen. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf moet de beklaagde ertoe aansporen om de boete te betalen.

7. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald. Al deze kosten zijn ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen telastlegging B.

Als veroordeelde tot een correctionele hoofdgevangenisstraf is de beklaagde gehouden tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerdert met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 58,90 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, die sinds 1 oktober 2022 na indexatie 24 euro bedraagt.

8. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

Dictum**Toegepaste wetsartikelen:**

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

verbetert de telastlegging A zoals voorzien onder randnummers 4.2 van dit arrest;

verbetert de telastlegging B zoals voorzien onder randnummer 5.2 van dit arrest;

sprekt de beklaagde **vrij** voor de feiten van de **telastlegging A** (zoals verbeterd), maar verklaart hem **schuldig** aan het misdrijf van de **telastlegging B** (zoals verbeterd);

veroordeelt de beklaagde **voor het bewezen misdrijf, gepleegd in staat van wettelijke herhaling, tot een geldboete van 300 euro**, met deciemmen gebracht op 2.400 euro of een vervangende gevangenisstraf van een maand;

veroordeelt de beklaagde **tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op 200 als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;**

veroordeelt de beklaagde **tot betaling van een bedrag van 58,90 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;**

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 24 euro
aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de
strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 300,11 euro in eerste aanleg en
114,21 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg: **€ 300,11**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 30,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber.bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 32,83

€ 103,83

+ 10 % : € 10,383

Totaal : **€ 114,21**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren en in openbare rechtszitting van **28 juni 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier